

Heppið tilfar

Fyra tær fyrstu vikurnar á várskeiðinum var høvuðsvegnið føroyskt mál og mentan, ið annars er grundarlagið undir øllum.

— Tað verður tosað so nógv nú um undirvising í føroyskum. Her høvdu vit eitt gott dømi um, at við goðum tilfari ber væl til at fáa ungfolk í eitt orðaskifti um samfelag, mál o.a., sigur Rói.

Tey valdu at arbeiða við nýggja filmsleikritinum hjá Katrin Ottarsdóttir. Fyrst løsu tey handritið og viðgjördu tað síðan út frá ymiskum spurningum. Hetta handritið var so vælegnað til endamálið, tí næmingarnir kendu seg aftur í lýsingini av Føroyum í dag, og tað bar tí til at fáa goð orðaskifti um politikk, samfelagsviðurskipti, ungdom, mál og mangt annað. Næmingarnir arbeiðdu av fullum huga.

Men tað er ein krevjandi arbeiðsmáti við bólkum, bæði fyri næmingar og lærarar. Tað kann jú lætt henda, at onkur settur burturmillum, og ein annar kanska tekur sær. Tað er neyðugt at hava í huganum alla tíðina, tí ábyrgdarskema og fyrilit í so máta er ikki viðfott.

Eisini um umheimin

Hugtakið undirvising í føroyskum fevnir víðari enn til málið sjálvt. Tað snýr seg eisini um at læra nakað um sína tíð og sitt samfelag. Og undirvising in í føroyskum hevur eisini nakað við umheimin at gera.

Tí fekk haskúlin Karl Nolsøe at koma til Føroya at vera á skúlanum seinnapartarnar hesa vikuna. Hann hevur sýnt filmar og greitt frá um islam, um Suðrafrika og apartheid, um steðuna í Miðamerika og um India. Ein dagin vóru næmingar í Høydølum eisini við. Henda partin av skeiðinum heldur Rói eisini vera goðan og hevði næminganna áhuga.

— Og so var tað so heppið, at Meginfelag Áhugaleikarafelag Føroya fekk Anniku Høydal til Føroya, og hon var so her og hevði dramaskið í tvær vikur.

Skapa við likami og sál

Tá fingur næmingarnir høvi til at skapa bæði við likami og sál. Tey settu seg væl inn í yrkingar, sum tey til seinast framfórdu eitt kveldið — við frálíkum avriki.

Fram til páskar hava tey annars skriviverkstað hvønn fyrrapart.

I mai mánaði fara tey á haskúlanum undir eitt vístfrøðiligt arbeiði í sam-

starvi við Biofar. Tað snýr seg bæði um at lesa og gera praktiskt arbeiði. Tey skulu vera við í fjarðakanninginum, fara út við skipi og arbeiða á royndarstovuni hjá Biofar.

Haskúlin ætlar annars ikki at sleppa síðinum við búnaðarviku. Hon verður eisini í vár. Fyrst skulu tey fyrireika seg, og síðan fara tey øll í Sandoynna í nokkrar dagar at arbeiða á goðum.

Annars kann nevnt, at tey ofta gera útfærðir í náttúruna og aðrastaðni og vitja virki og stovnar. Og sum á flestu øðrum haskúlum luttaka næmingarnir í øllum tí praktiska arbeiðinum, halda við líka, vaska, arbeiða í køkinum o.s.fr. Evning er eisini á skúlanum, og ofta verða kvöldini nýtt til at veva, binda, forma o.a.

Várskeiðið endar hálvan juni, við at skúlin fer at vitja Norðsjoarhaskúlin í Hirtshals.

Góðir næmingar

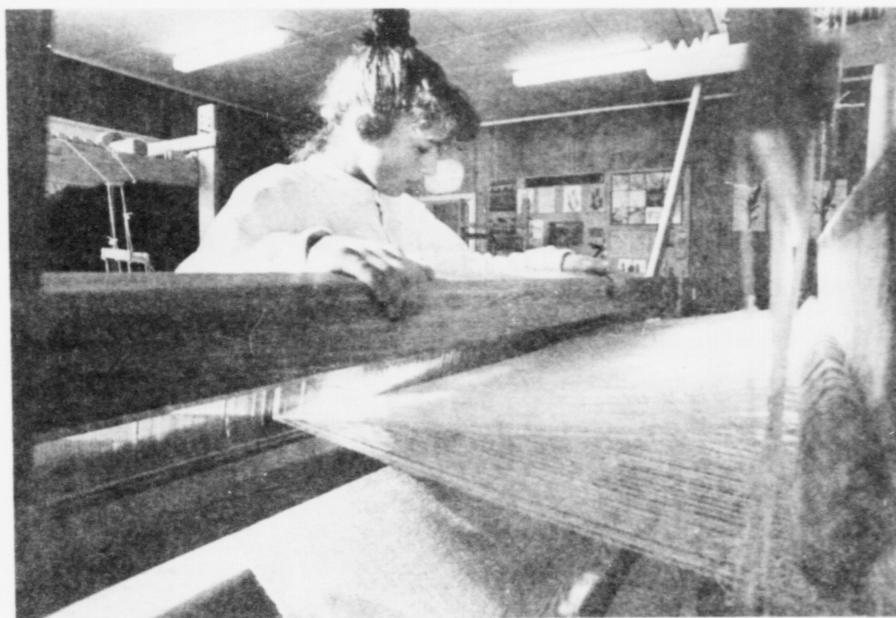
Sjálvt um næmingarnir eru fáir í tali, heldur Rói væl vera komið burturúr. Hesi hava verið sera ágrytin. Og betur er at hava faar goðar næmingar, enn ein hóp, sum einki timir, sigur hann.

Onkur vil halda, at tann litla tilgongdin til skúlan kundi verið tekin um, at tíðin er farin frá haskúlanum.

— Tíðin fer ongantíð frá haskúlanum. Haskúlin fyllir 90 ár í november, men ikki er neyðugt at broyta eitt orð í endamálsorðingini, Rasmus Rasmussen og Simun av Skarði gjördu. Tað ræður bara um alla tíðina at føra nútíðina inn í karmin. Viðgera nútíðina, føroyska samfelagið og mentan eins og umheimin. Og eg leggi aftrat við einum mótspurningi: Kann tíðin nakrantíð fara frá tí at hava eitt stað, har fólk kunnu koma at tosa um mál og mentan og ymsar samfelagsspurningar? Tíðin kann ikki fara frá haskúlanum, vit skulu bara liva upp til tíðina, sigur Rói.

Gevur sjálvsálit

Haskúlin arbeiðir heilt óheft av øðrum skúlum, og av tí at prógv ikki verður tikið í ávisum lærugreinum, kann eitt haskúlskeið ikki beinleiðis metast sum fyrireiking til annan skúla, t.d. HF-skeið. Men óbeinleiðis kann skúlin vera eitt slag av fyrireiking, tí skúlin letur upp, eggjar og gevur sjálvsálit, ið skal til. Ongum nýtist at kenna seg illa vegna litlan skúla, tí haskúlin er fyri øll, og úrslitið er tað, tey í felag fáa burturúr.

Sum nevnt hevur skúlin fleiri styttri skeið. Í januar mánaði vóru tvey skeið fyri pensionistum, 90 í tali. Í mai verður námsferð gjörd til Rom, og í summar koma fleiri utlendskir haskúlar at vitja, og haskúlin her hjálpir teimum við at fyrireika og gera útfærðir, so lærararnir hava nóg mikið at gera alt árið.

Haskúlin skipaði eisini fyri trimum fundum um jólafundin.

Nógvir spurningar at viðgera

Og annars arbeiða tey við øðrum ætlanum um vikuskiftisskeið.

— Tað eru so nógvir spurningar, haskúlin kann taka upp, spurningar um mentan og moral t.d. Nógvi viðvikjandi føroyskari mentan hava vit ongantíð havt rættiligt orðaskifti um, sigur Rói. Hann hugsar m.a. um Namibia-málið, har onnur lond seta

Kvöldini verða brukt til veving, bordtennis og annað handarbeiði ella ítriv.

okkum sum tjóð í bás við tað ringasta ringa. Og grindadrapið, ið umheimurin hevur reist seg imóti. Hvørja ávirkan fær hetta slagði av áhuga fyri Føroyum á tjóðina.

Tað hendir nakað á haskúlanum, og innihaldsliga stendur væl til, men húsini eru í ringum standi og útgerðin lítill frægari enn fyri 20–30 árum síðan.

— Útlendingarnir, sum vitja okkum, rista á høvdið um standin, og summi taka synd í okkum, tí materielt er haskúlin ikki júst nakað vakurt andlit úteftir, sigur Rói Patursson.

randi

**VERKSTAÐIÐ
»VÓN«**

Vegna barnsburðarfarloyvi, søkir verkstaðið »VÓN« avloysara til dagheimið, í tíðarskeiðnum 8. mai til 03. november 1989. Í fyrstu syftu søkja vit fólk við pedagogiskari útbúgving, men onnur kunnu eisini søkja.

Løn- og setanarviðurskipti sambært sáttmála millum Pedagogfelagið og Landsstýrið.

Umsóknarfreist 07/04-89.

**Á høvuðsdeild
Líkingarráð
Føroya**

er eitt starv leyst at søkja. Arbeisðsøkið fevnir um alt vanligt skrivstovuarbeði og arbeiði við álíking. Starvið verður lønt sambært sáttmálan millum Føroya Landsstýri og Starvsmannafelagið. Umsókn við møgulegum prógvum og viðmælum verður at senda til: Líkingarráð Føroya, Yvir við Strond 17, postboks 51, 110 Tórshavn áðrenn 28. mars 1989.